

Arrest

nr. 164 138 van 15 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 15 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn afkomstig van Accra. U groeide op bij uw grootmoeder, uw vader verbleef al sinds geruime tijd in België. U hebt uw moeder nooit gekend. U leerde voor kapster en u werkte nadien in een haarsalon. U wilde uw eigen salon beginnen en u zocht een stuk grond. U ontmoette Nana Koffi en hij hielp u om land te vinden. U had met hem een afspraak op 20 januari 2012 gemaakt en hij kwam u ophalen. Hij zei dat hij nog ergens zou stoppen. Jullie kwamen aan bij een groot huis en u zag er meerdere oudere mensen op die plaats. Jullie werden bediend en de ouderen bleken Nana Koffi te kennen. De ouderen vertelden dat u er kon blijven als vrouw van de stoel.

U zou met iemand van de ouderen moeten huwen. U werd heel verward en u drong aan om deze plaats te verlaten. Nana Koffi bracht u naar een kamer. Hij praatte op u in dat u geduldig moest zijn en als u zou trouwen met de stoel dan zou u gratis grond krijgen en veel eigendom. U dronk en u wist hierna niet meer waar u was. De volgende dag vond u zichzelf in een kamer. U zag de zakken die u had gebracht naast u en u ontdekte dat iemand met u had geslapen. U kleepte zich aan en u vond niemand in het huis. U liep naar uw grootmoeder en vertelde haar wat er was gebeurd. Uw grootmoeder vond het wel goed dat u zou trouwen met de stoel. U kreeg geen steun van haar. U stapte naar het politiekantoor in Ejisu en ze vroegen eerst geld te betalen. Hierna vroegen ze een verslag dat u was verkracht. U ging naar Ejisu om een test en u werd verteld dat u zwanger was. U legde uit dat de iemand van de ouderen van Bonwfire u had aangerand. Er werd u geen document afgeleverd uit vrees voor problemen met de ouderen van Bonwfire. U bracht uw vader op de hoogte van uw situatie en hij regelde uw vertrek. U zag Nana Koffi terug op een begrafenisplechtigheid en door wat hij u had aangedaan, besloot u hem kwaad te doen. U kreeg van twee vrienden aan wie u uw situatie had uitgelegd zuur. U gooide dit op Nana Koffi en liep weg. U verbleef twee dagen bij de vriendin van de man die uw reis regelde. Nana Koffi werd geraakt aan de ogen en hij werd naar het ziekenhuis gebracht. Hij diende klacht in tegen u en de politie kwam u zoeken in uw haarsalon. U was niet meer teruggekeerd naar uw haarsalon noch naar het huis van uw grootmoeder. Twee leermeisjes uit uw haarsalon werden gearresteerd en ook de twee vrienden werden naar het politiekantoor gebracht. Ze werden later vrijgelaten. U verbleef in Accra tot aan uw vertrek uit het land. U hebt Ghana verlaten in juli 2012 en u kwam in het kader van gezinshereniging uw vader vervoegen in België. U was in het bezit van uw Ghanees paspoort en een visum. U werd op de luchthaven in Accra geholpen door Kennedy A..

In België stemde uw situatie bij uw vader niet overeen met de manier waarop hij u deze had voorgesteld. U kende de vader van uw dochter Angela niet en uw vader regelde bij haar geboorte dat ze werd erkend door ene Robert D.K.. U kent deze man niet en u bent niet op de hoogte waarom hij uw kind erkend had. Uw vader dreigde u ermee terug te sturen naar Ghana als u niet akkoord ging. U woonde in bij uw vader en uw vader hield de controle over uw financiële middelen. U kende vaak problemen met uw vader. Uw vader sloeg u en hierop belde u de politie. Uw vader vroeg u het huis te verlaten. U keerde niet terug naar uw vader. U ging naar de gemeente en uw verblijfsvergunning werd afgenomen. U hebt op 8 juni 2015 in België asiel gevraagd.

U begon in België een relatie met N. Emmanuel. U bent zwanger en het kind wordt verwacht in januari 2016.

U vernam dat familieleden van uw vader uw haarsalon hebben vernield en vele zaken bij uw grootmoeder hebben vernield. U wordt door de politie gezocht omwille van de zuuraanval op Nana Koffi. U vreest bij terugkeer naar Ghana dat uw eerste kind als bastaardkind vergiftigd zal worden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een gegronde vrees voor vervolging volgens de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart bij een terugkeer naar Ghana een gedwongen huwelijk te vrezen, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag laattijdig indiende. Zo blijkt dat u al sinds 2012 in België verblijft en dat u uw vader in het kader van gezinshereniging kwam vervoegen (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaart dat u ongeveer twee jaren bij uw vader hebt gewoond. U kende problemen met uw vader en uw vader dwong u het huis te verlaten (zie gehoor CGVS, p.5). Hoewel u verklaart een vrees te koesteren bij een terugkeer naar Ghana, wachtte u tot juni 2015 alvorens uw asielaanvraag in te dienen en internationale bescherming te vragen. Gezien de ruime tijd tussen uw aankomst in België en het indienen van uw asielaanvraag kan uw nood aan internationale bescherming sterk worden gereduceerd. Hoewel u in het kader van familiehereniging naar België bent gekomen, kan dit niet als verschoning worden ingeroepen indien u werkelijk ernstige problemen had in uw land van herkomst.

Verder dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde feiten, namelijk de aanval met zuur op Nana Koffi, feiten van strafrechtelijke aard zijn en als dusdanig niet onder de criteria van de

Vluchtelingenconventie van Genève vallen. U stelt dat u door de politie gezocht wordt omwille van het zuur dat u naar Nana Koffi gooide (zie gehoor CGVS, p.9). U stelt dat u in de gevangenis zal belanden, maar u niet kan zeggen wat er zal gebeuren als u zou worden gearresteerd (zie gehoor CGVS, p.9). Uw verklaringen bevatten verder geen concrete elementen of aanwijzingen waardoor u de normale rechtsgang in uw land van herkomst niet zou kunnen volgen. Er zijn geen elementen in uw verklaringen die kunnen wijzen op het lijden van ernstige schade bij een terugkeer naar Ghana.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u uw gedwongen huwelijk met iemand van de stoel niet aannemelijk kan maken. Zo blijkt u niet te weten met wie van de ouders u zou moeten trouwen, noch kent u het verschil tussen een huwelijk met de stoel en een huwelijk met de chieff (zie gehoor CGVS, p.6). U werd tevens nooit eerder benaderd om vrouw van de stoel te worden (zie gehoor CGVS, p.7), hoewel Nana Koffi wel degelijk een plan leek te hebben om u voor te stellen aan de ouders van Bonwire (zie gehoor CGVS, p.7). Ook nadat u weggelopen was uit het huis, blijkt uit uw verklaringen dat u nadien niet meer benaderd werd door iemand van de ouders, noch door Nana Koffi zelf. U stelt dat er niets werd gedaan en dat u uw vader opbelde (zie gehoor CGVS, p.7). Aldus maakt u uw beweerde vrees voor een gedwongen huwelijk niet aannemelijk.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u uw beweerde vrees voor vergiftiging van uw eerste kind niet hard kan maken. Uw verklaring dat het kind door de familieleden van uw vader kwaad zal worden aangedaan, is gebaseerd op uw veronderstellingen en vermoedens (zie gehoor CGVS, p.9). Uw verklaringen bevatten verder geen concrete aanwijzingen dat er in hoofde van uw kind enige vrees bestaat.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De kopies van uw paspoorten (n°G0329014 en n°H0978894 op naam van K. Victoria A.A.) betreffen uw identiteit waaraan hier niet wordt getwijfeld. De print van uw vluchten betreft uw reisweg en uw aankomst in België op 21 juli 2012 waaraan eveneens niet wordt getwijfeld. De foto's tonen vrouwen die aan haartooi doen, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling roept verzoekster een schending in van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift wat volgt inzake de vluchtelingenstatus:

“2.1. Aangaande de vermeende laattijdigheid van de asielaanvraag

Verzoekster kwam naar België in de zomer van 2012 – juridisch gezien in het kader van een gezinshereniging met haar vader. Deze procedure was op dat ogenblik het meest gunstig. De onderliggende reden van het vertrek van verzoekster uit Ghana had echter te maken met de motieven ingeroepen in het kader van deze asielaanvraag, zijnde een gedwongen huwelijk met iemand van de stoel, een oneerlijke strafrechtelijke benadering in de zaak tegen Nana Koffi, en de vrees dat haar eerste kind zou vergiftigd worden daar buiten huwelijk geboren.

Verzoekster had op dat ogenblik verblijfsrecht –zodat het er voor haar niet toedeed op welke grond zij verblijfsrecht had. Zolang zij maar niet moest terugkeren naar Ghana, al waar haar leven en dat van haar kind bedreigd werd.

Gelet op de relatie met haar vader (verzoekster werd geslagen en slecht behandeld), opteerde zij ervoor om haar verblijfsrecht in het kader van de gezinshereniging te beëindigen en asiel aan te vragen.

Zij is ervan overtuigd dat de redenen aangegeven in het kader van de asielaanvraag voldoende zwaarwichtig zijn om een verblijfstitel toegekend te krijgen.

2. Aangaande het strafproces –zaak Nana Koffi

Verzoekster vreest dat zij geen recht zal hebben op een eerlijk proces in haar land van herkomst. Zij verwijst naar artikel 6 EVRM. Artikel 6 lid 1 EVRM bepaalt dat een ieder bij geschillen over het vaststellen van ‘civil rights and obligations’ en bij het bepalen van de gegrondheid van een ‘criminal charge’ recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn en door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. Verder volgt uit de bepaling dat de uitspraak in beginsel in het openbaar wordt gedaan. Wanneer sprake is van een ‘criminal charge’ gelden op grond van artikel 6 lid 3 EVRM bovendien nog aanvullende eisen voor een adequate verdediging. In een dergelijke situatie geldt op grond van artikel 6 lid 2 EVRM ook de onschuldpresumptie. Het EHRM heeft het toepassingsbereik van artikel 6 EVRM uitgebreid via een ruime en autonome interpretatie van het begrip ‘civil rights and obligations’, waarbij niet doorslaggevend is of een geschil naar nationaal recht als civielrechtelijk wordt gezien of niet.

Verzoekster bevestigt haar vrees gearresteerd te worden en zonder eerlijk proces opgesloten te worden in de gevangenis. Zij deelt mee dat de familie van Nana Koffi de rechters makkelijk kunnen omkopen, zodat zij wederom geen recht zal hebben op een eerlijk proces.

Ook van de politiediensten kan zij geen hulp krijgen – toen zij haar verkrachting ging aangeven bij de politie van Ejisu, moest zij eerst veel betalen vooraleer zij nog maar klacht kon neerleggen tegen haar verkrachter. Daarnaast had zij een verslag en een medisch attest nodig met de vaststelling dat zij verkracht was. Men weigerde haar dat te geven. De politiediensten van Ejisu staan onder Bonwire... Zij deelt mee dat onpartijdigheid niet bestaat in Ghana. Zij kon geen hulp krijgen van de politiediensten.

3. Gedwongen huwelijk

In Ghana worden nog steeds vele vrouwen uitgehuwelijkt. De vrouw heeft geen rechten wat betreft het (gedwongen) huwelijk. Zij kan zich er niet tegen verzetten. Door toedoen van Nana Koffie werd verzoekster ertoe gedwongen te huwen met iemand van de stoel, onder het voorwendsel dat zij op die manier makkelijk en voordelig aan grond zou kunnen geraken, waardoor zij haar eigen kapperszaak zou kunnen starten.

Verzoekster wilde echter niet de tweede vrouw zijn van iemand. Zij had een job en een inkomen en wenste iemand te huwen uit liefde.

4. Vrees voor vergiftiging van haar eerste kind

Verzoekster vreest dat haar kindje door de familie van haar vader kwaad zal worden aangedaan. Zij kan hier echter geen bewijzen van op tafel leggen, maar kent de mentaliteit. Zij is een ongehuwde vrouw met een kind en heeft geen rechten in haar land van oorsprong.

Zoals weergegeven op pag 9 van het gehoorverslag vreest verzoekster ook de gemeenschap waar zij woonde. Zij hebben immers haar salon vernield – wat zij beschouwt als een uiting van haat tegenover zichzelf.”

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b).

2.2.1. Niettegenstaande verzoekster sinds 2012 in België verblijft, weliswaar in het kader van gezinshereniging met haar vader, blijkt dat zij slechts in juni 2015 haar asielaanvraag indiende. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld: “De onderliggende reden van het vertrek van verzoekster uit Ghana had echter te maken met de motieven ingeroepen in het kader van deze asielaanvraag, zijnde een gedwongen huwelijk met iemand van de stoel, een oneerlijke strafrechtelijke benadering in de zaak tegen Nana Koffi, en de vrees dat haar eerste kind zou vergiftigd worden daar buiten huwelijk geboren” moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier (stuk 12, “Andere procedures”) blijkt dat verzoekster reeds op 26 september 2011 een visumaanvraag deed voor België in het kader van gezinshereniging. Uit verzoeksters relaas blijkt dat haar vermeende problemen in Ghana begin 2012 een aanvang namen zodat niet kan worden volgehouden dat haar aangevoerde problematiek in Ghana “de onderliggende reden” van haar vertrek was.

Verzoekster voert aan dat er in Ghana nog veel vrouwen worden uitgehuwelijkt en dat zij er ook toe werd gedwongen te huwen met iemand van de stoel.

Deze bevestiging van haar verklaringen is niet dienstig teneinde de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen die stelt: *“Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u uw gedwongen huwelijk met iemand van de stoel niet aannemelijk kan maken. Zo blijkt u niet te weten met wie van de ouderen u zou moeten trouwen, noch kent u het verschil tussen een huwelijk met de stoel en een huwelijk met de chieft (zie gehoor CGVS, p.6). U werd tevens nooit eerder benaderd om vrouw van de stoel te worden (zie gehoor CGVS, p.7), hoewel Nana Koffi wel degelijk een plan leek te hebben om u voor te stellen aan de ouderen van Bonwrire (zie gehoor CGVS, p.7). Ook nadat u weggelopen was uit het huis, blijkt uit uw verklaringen dat u nadien niet meer benaderd werd door iemand van de ouderen, noch door Nana Koffi zelf. U stelt dat er niets werd gedaan en dat u uw vader opbelde (zie gehoor CGVS, p.7). Aldus maakt u uw beweerde vrees voor een gedwongen huwelijk niet aannemelijk.”* Voormelde motivering wordt door de Raad dan ook tot de zijne gemaakt.

Inzake de voorgehouden potentiële vergiftiging van haar kind blijkt dat verzoekster zich vergenoegt met te verwijzen naar de “mentaliteit”, zonder dienaangaande enig begin van bewijs bij te brengen.

Omtrent het feit dat verzoekster zuur zou hebben gegooid op een persoon, dient te worden vastgesteld dat het opzettelijk toebrengen van lichamelijke schade een strafrechtelijk misdrijf betreft waarvoor het Vluchtelingenverdrag geen bescherming voorziet. Verzoekster brengt evenmin enig begin van bewijs bij dat zij deze feiten heeft gepleegd, laat staan dat zij actueel om deze reden het voorwerp uitmaakt van strafrechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat zij zuur zou hebben gegooid ingevolge hetgeen gebeurde in het kader van het voorgehouden gedwongen huwelijk. Aangezien verzoekster dit gedwongen huwelijk niet aannemelijk maakte, kan evenmin geloof gehecht worden aan feiten die hieraan zouden zijn ontsproten, te dezen zuur gooien op de persoon die zij aanziet als de verantwoordelijke voor het gedwongen huwelijk.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Verzoeksters relaas ontbeert immers geloofwaardigheid, derhalve kan zij niet onder de toepassing vallen van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS